

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 117/2026
22.01.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Драгане Миросављевић и Надежде Видић, чланова већа, у парници тужиоца Република Србија, Основно јавно тужилаштво у Нишу, против туженог АА из ..., чији је пуномоћник Милан Јовановић, адвокат из ..., ради одређивања мере заштите од насиља, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против решења о трошковима поступка садржаног у пресуди Апелационог суда у Нишу Гж2 360/25 од 23.09.2025. године, у седници одржаној 22.01.2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против решења о трошковима поступка садржаног у пресуди Апелационог суда у Нишу Гж2 360/25 од 23.09.2025. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Нишу П2 146/25 од 25.04.2025. године, стаом првим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се туженом забрани даље узнемиравање супруге ББ из ... . Ставом другим изреке одлучено је да свака странка сноси своје трошкове.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж2 360/25 од 23.09.2025. године, одбијене су, као неосноване жалбе тужиоца и туженог и потврђена је првостепена пресуда.

Против правноснажног решења о трошковима поступка садржаног у пресуди донесеној у другом степену тужени је изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП у вези члана 420. ЗПП („Службени гласник РС“, број 72/11 ... 10/23), Врховни суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 420. став 1. ЗПП, прописано је да странке могу да изјаве ревизију против решења другостепеног суда којим је поступак правноснажно окончан, док је ставом 2. истог члана Закона, прописано да ревизија против решења из става 1. овог члана није дозвољена у споровима у којима не би била дозвољена ревизија против правноснажне пресуде.

Када је за изјављивање ревизије меродавна вредност предмета спора, то се на основу члана 28. став 1. ЗПП, узима само вредност главног захтева, док се према ставу 2. истог члана Закона, не узимају у обзир камате, уговорна казна и остала споредна тражења, као и трошкови поступка ако не чине главни захтев.

Имајући у виду да је у конкретном случају ревизија изјављена против решења којим је одлучено о трошковима поступка, што у овој правној ствари не представља главни захтев већ споредно потраживање, то Врховни касациони суд налази да ревизија туженог није дозвољена.

На основу члана 413. у вези члана 420. став 6. ЗПП, Врховни суд је одлучио као изреци.

**Председник већа – судија
Добрила Страјина, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић